

נירים אפורים שנתברכו בהם

מאת ישראל דינג

של עם מתחדש; זו נימת העצבות הסתומה, געגועי הנודד בתוך שפע השעות האביבית-הכיתית. זה מוטיב הגשם ההוצץ בין ילד אביון שבצדף השכונה ובין ילדי הטובים; אך דוקא הוא, הגשם, נכבש על-ידו, האביון, בהרטבו-מרצון, „שלנו הגשם“ ארצי ומיוחל, ברכת הנירים האפורים וכל הבנים הצומחים. דומה, הגשם הוא המולך את נערה-שכונה אל הנירים. אמיתות של מעמד ושל חברה קיבר צית — יד עוינה רקמה להן כאן את רקמתן האמנותית. סמל הויה — ב' פשטם הם נגלים כאן ונגהים סודם, ללא חציצה.

עצמיות המשורר אף בצורה. מין „בארז“ עממי לנעורים נצהיים, שמקצבו המשוחרר והמוזר שוטף כדבר אחר אל רעהו, שמשליו נהירים לכל, אך מיוגם יתמיד את פריחתם. ואם ב„שבילי עפר“ מצאת מעט שירים „שלי“ מים ברוב שירים לוקים או קלילים — הרי עתה נהפוך הוא: שירים קלילים — בידועין הם — ומה כבדים ויצוקים! אך מעט מהם יפלה, והרוב — אכן, נודה-לו למשורר: אבני בנין נאמנות לחינוך ילדינו, נערינו — וכי ילד הוא הפוצר בי לשוב ולקראם, או שמא דוקא — המבוגר?

ציוריה של רות שלום הולמים יפה יפה את אופי השירה. אמנות קלילה ושלמה, צנועה ועמידה יוצרת אשר אה.

נברך על פרי זה של יצירה מקורית. נברך את השניים על גיריגו — גי' ריהם האפורים.

עין-המפרץ

שירה-שלילב, היא שירה זכה שלא חזקין, שאינה יודעת גילים, ורק הירי-במתבגרים עלולים, אולי, שלא לכבדה.

כי רחוקה היא מ„פרטנויות“, מחבוק זרועות עולם; מושכת חינה וחיוניו זה מנאמנות האדם לנתיבו העולה, שהוא „שבילי עפר“, כשם שהוא „גירי אפורים“.

והנה עלה בידו, בשל נאמנות קשור בה זו לעצמו ולחברתו, מה שלא צלח בספרו הקודם. נתן יונתן, בעצבו ניב השוה-לכל, ובעיקר לנערו-זילדה, — הרי עיצב את שפת הרזין העמוקה והזכה של אגודת-מעולם, של „אמיתות“ מעולם, כשנוספו להן מנגוהות בוקר אביב רבתי, גגלה ויקרון מפתח-הנהב שלפשוטות הכובש.

* וכי ארע נס? אם הנאמנות המצניעה לכת אל עצמו הינה מעשה נזיר — וראי הוא שארע כאן נס. כיון עדור קא כאן, בשירים לבני הנעורים, נמצאת שביקשנו לשוא ברוב שירת „הציריים“ אל ועל עולם הבכורות: משבר רוח התחיה, טהור ומנשא; לב חם ורגש שאינו בוש בצפוניו. וההזדהות הגדולה והרתויה עם חברה רעים-לדרך ולבית ועם גוף מולדת הנושם מלוא נקבוביות יומיומו התמים.

אכן, זה הצעיר-תמיד, המשורר-הרע, האח לבונים ולמפליגים, החי חייו עם ילדותו מעם גוספת, פעם-לעד, ושמא בהסח-הודעת הפכו כאן ארועי-הפרט שבחינו למוטיבים משתאים ומתמזגים

* נירים אפורים מאת נתן יונתן הוצאת „ספרית פועלים“.